

[Stensballe.]

lag som med Andel i Aarets Nettofortjeneste (Tantième), men ikke med Andel i Bruttoindtægten eller i Bruttofortjenesten af Driften.“

Jeg har ikke noget imod denne Bestemmelse for Bestyrelsesmedlemmernes Vedkommende; men for Direktørernes Vedkommende maa jeg mene, at selv med de ændrede Bestemmelser om Direktionens Opgaver og Ansvar, som findes i dette Lovforslags § 48, maa Direktøren dog fremdeles være Selskabets Funktionær, og jeg mener, at Lønningsmaaden for hans Vedkommende maa Bestyrelsen have Ansvaret for og fastsætte, saaledes som den nu anser det for rettest for det Selskabs Trivsel, hvis Interesser den er sat til at varetage.

I § 52 findes dernæst en Bestemmelse om, at Revisorer

„ikke maa være knyttet til noget Medlem af Bestyrelse eller Direktion, til Bogholder eller til Kasserer ved Tjenesteforhold“, og saa tilføjes der:

„Ægteskab, Slægt- eller Svøgerskab i ret op- eller nedstigende Linie eller som Søkende“.

Jeg vil dog tro, at naar man undtager disse Familieforhold, er man vist ved at gaa lovlig vidt, og i alt Fald ønsker jeg, at dette drøftes i Udvalget.

Men hvad jeg er særlig betænkelig ved, er en Bestemmelse i Lovforslagets § 42, et Spørgsmaal, som den højtærede Minister ogsaa var inde paa, ihvorvel jeg indrømmer, at der absolut er sket en Ændring til det bedre fra det i Regeringsforslaget foreslaaede. Den Bestemmelse, jeg tænker paa, lyder saaledes:

„Omfanget af foretagne Pantsætninger samt af paatagne Kautions- og andre Garantiforpligtelser skal fremgaa af Regnskabet. For Selskaber, der er stiftet før denne Lovs Ikrafttræden, gælder denne Bestemmelse først fra 1. Januar 1941.“

Jeg skal nu ikke sige saa meget til, at Omfanget af foretagne Pantsætninger skal fremgaa af Regnskabet, idet jeg dog finder det nødvendigt at faa dette Spørgsmaal klaret i Forhold til Bankerne; men skulde der endelig ske Undtagelser for Bankernes Vedkommende, kan det jo ske ved en Ændring i det Banklovsforslag, som vi behandler for Tiden. Jeg mener imidlertid, at en saadan generel Bestemmelse vil kunne give Anledning til Misforstaaelse, da det jo ikke alene er Omfanget af saadanne Forpligtel-

ser, men ogsaa Arten og Risikoen ved dem, der er det afgørende. Jeg er heller ikke saa sikker paa, at ikke udenforstaaende let af disse Oplysninger vil kunne faa en fejlagtig Opfattelse, som kan blive til uberegnelig Skade for Selskabet. Jeg er ogsaa ængstelig for, at det af konkurrerende Virksomheder kan udnyttes, og at der kan være Fare for Udnyttelse paa urigtig Maade overfor Selskabet. At der skal hengaa 10 Aar, inden disse Bestemmelser sættes i Kraft for eksisterende Selskaber, synes mig ikke tilstrækkeligt; jeg mener, det vilde være bedre, hvis Bestemmelserne helt slettedes, eventuelt, at kun den ene, om Pantsætninger, opretholdtes, mulig med det Forbehold, jeg omtalte, for Bankernes Vedkommende. Det forekommer mig, at der er saa store Fremskridt i det nu foreliggende Forslag med Hensyn til Regnskabsopgørelsen, ogsaa uden disse Bestemmelser, at den højtærede Minister og Regeringspartierne alligevel maatte kunne føle sig tilfredsstillede derved.

I § 44 er indføjet en Bestemmelse udover, hvad der blev vedtaget her i Fjor angaaende Begrænsningen af Udbytte og Tantième. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke stor Ængstelse derfor, men med Hensyn til Tantième vil det fremgaa af de Udtalelser, jeg har fremsat om Direktørers Stilling, at jeg vilde finde det heldigst, om ogsaa Bestemmelserne angaaende Tantième for Direktørernes Vedkommende helt gik ud.

Jeg vil ogsaa udtale nogen Betænkelighed ved Ændringen til § 50 i det oprindelige Forslag, den nuværende § 51, 2det Stykke, som den højtærede Minister jo ogsaa opholdt sig ved. Den lyder saaledes:

„Gaar et Aktieselskab konkurs, eller viser det sig ved dets Likvidation, at det er insolvent, er Bestyrelsesmedlemmer og Direktører, selv om de har været i god Tro, pligtige at tilbagebetale, hvad de indenfor et Tidsrum af 5 Aar før Konkursdekretet eller Beslutningen om Likvidation har oppebaaret som Udbytte eller Tantième, forudsat at Selskabet, da Udbyttet eller Tantième blev fastsat, var insolvent.“

Selvfølgelig skal Bestyrelsesmedlemmer og Direktører udføre deres Hverv samvittighedsfuldt og paa rette Maade, men efter disse Bestemmelser kan de komme til at undgælde for, hvad der er sket, selv om de har handlet i god Tro, og kan komme til at betale tilbage. Jeg synes, at det dog maaske er noget haardt i alt Fald for Udbyttets Vedkommende — paa det Punkt